

До Главния редактор на NATIONAL GEOGRAPHIC -- България

Соломон Паси, август 2011

По повод Вашата статия "Багдад след бурята", юли 2011

Господин Главен Редактор:

Тази статия ме върна едновременно с 1 и 2 десетилетия назад в историята.

През август 1990 бях млад депутат във Великото Народно Събрание, ВНС, когато Саддам Хюсеин нападна и окупира Кувейт. Шепа депутати, сред които и аз, енергично подкрепени от Президента Желев, успяхме да прокараме решение на ВНС, с което България се включи в международната коалиция, ръководена от САЩ, за освобождаване на Кувейт. Това решение беше трудно за вземане, даже звучеше скандално: България все още беше член на Варшавския Договор и минаваше за най-верен съюзник на СССР. Но то беше и първото национално решение, преобърнало хода и посоката на външната политика на страната ни.

След коалиционните операции "Пустинен щит" и „Пустинна буря“, освободили Кувейт, нашето удовлетворение беше примесено с разочарованието от недовършената работа -- да освободим и Ирак от неговия кръвожаден диктатор.

Десетилетие по-късно, вече като външен министър на България (2001-2005), усещането за дълг към иракския народ мотивираше действията ни. Искахме да поверим съдбата му в собствените му ръце, като преди това го освободим от Саддам. България – извоювала своето Освобождение през 1878 с помощта на подобна международна коалиция -- избра да последва завета на Левски: след като освободим себе си, да помогнем за свободата и на други народи.

Така България стана ключова страна в офанзивата по освобождаването на Ирак -- както като член на Съвета за Сигурност на ООН (2002-2003), така и като участник в „Коалицията на желаещите“. Както много от съюзниците ни, и ние дадохме безценни човешки жертви на бойното поле. (Както и за нашата свобода през 1878 много чужди народи дадоха жертви.) А политическото разделение в Европа по отношение на Ирак костваше кариерите на много европейски лидери, дръзнали да бъдат толкова решителни на световния терен. А за България това ни поведение стана важен инструмент в реализацията на националните цели -- членство в НАТО и ЕС.

Днес, Франция ръководи новата коалиция, даряваща свободата на ливийския народ. Затова можем да сме още повече удовлетворени, че семената, които посяхме преди 10 и 20 години днес консолидираха Европа и света срещу диктатурите по планетата.

Вятърът на промените в Нова Европа, последвани от Арабската пролет днес показват, че човечеството скоро ще помъдрее дотам, че да отстрани всеки диктатор, понечил да пороби народа си. Статията Ви също доказва, че политическото поколение от 11 септември 2001 постъпи правилно и политическата цена, която платихме, си заслужаваше.

Искрено Ваш,

д-р Соломон Паси SolomonPassy@gmail.com

Президент & Основател на Атлантическия Клуб в България www.atlantic-club.org

Министър на Външните Работи (2001-2005)

Председател на Съвета за сигурност на ООН (2002, 2003)

Председател на ОССЕ (2004)

Председател на Комисиите по отбрана и външна политика и депутат (1990-1991, 2001-2009)